

а то была твърдѣ мудна и мѣчна работа. Друзы пакъ продавали рѣкописи, а затова дръжали много работници и робѣ прѣписвачи за да имъ прѣписвать. Нѣ рѣкописи-ти и тѣй и инакъ стаяли много скѣпи и така но были за всякого, а само за нѣколцина честиты имотны хора. За чюдо е какъ еще въ старо врѣмя да не дойде на хора-та на умъ да начинять отдѣльны буквы (слова), па да гы събирать и сглобывать, та така да печатать книги. За чюдо казвамъ, зачто-то ся знае, че другочно врѣмя спартанскый краль Агизилай умѣль съ нѣкаквѣ си боѣж да пише на рѣкѣ-тѣ си наопаки нѣкои буквы, па да гы печяти, та да дава срьдце на свои-ты, а то стаяло така. Гръци-ти прѣди да идѣтъ на боѣ всякога приносили на богове-ты си жрътваж животны, каквото съ това да си измолятъ отъ тѣхъ побѣдѣ, а при това и да видять да ли не бы имъ обадилъ богъ-тѣ, щѣтъ ли надвѣжтъ или не. Спартанскый краль написвалъ на рѣкѣ-тѣ си наопаки думѣ-тѣ „побѣда“ па кога да распорять жрътваж-тѣ, пристѣпалъ, та си удрялъ рѣкѣ-тѣ по черный дробъ на заклано-то добытче и на дроба остаяла отпечатана дума-та „побѣда“. Народъ-тѣ като видяше тѣхъ думѣ радвалъ ся, че ще побѣди и отъ все срьдце запаленъ трѣчалъ на бои и надвивалъ. — Цицеронъ въ книгѣ-тѣ си за „естество-то на богове-ты“ туря стойкѣ балбѣ да казва, зачто отъ многото буквы натрупаны закупъ да не може да ся състава Еннеевый лѣтописъ? А св. Іеронимъ на края на 4-то столѣтіе съвѣтува римлянкѣ Лаетѣ да даде на дѣте-то си като играчкѣ буквы нарѣзаны отъ дрьво или отъ слоновѣ кость, та така дѣте-то ѣ да ся учи игрескомъ. Ето на доста примѣры затова, че хора-та еще въ старо врѣмя имали